

A R G V M E N T V M S E Q V E N T I S

L I B R I P E R B E A T V M

R H E N A N V M .

MULIERES quædam Christianæ præsertim locupletiores, defunctis maritis suis, ambiōis ac gloriæ studio, gentilibus nubebant, quas Christianorum pudebat ut humilium & tenuiū. Nam tum rerum summa adhuc apud ethnicos erat. Illi regnabant, præsidebant, dominabantur. Christiani alieni ab omni rei publicæ administratione uiuebant, imò uerius latebant sola modestia noti. Itaq; cum uideret indecens istud renubentium mulierum exemplum, hoc posteriore libro præmoniturus uxorem suam, de mulieribus illis differit, quæ sibi Gentiles maritos iungebant, ostendens hoc impie factum, & præter Pauli sententiam, qua se tuebantur illæ. Mox cōmemorat impedimenta, quæ cōtingunt ex huiusmodi coniugio, dum non libere licet obseruationibus Christianismi uacare. Quo loco præcipua nostræ religiōis studia ac officia recēset, quibus illa ætas uisa est, de Statione, de Ieiunijs, de Processione, que referebat Iudaicum populū obuium CHRISTO factum, & Apostolos exeuntes in montē, cum CHRISTVS in cœlos ascenderet, De uisitatione fratrum, hoc est, Christianorum male affectorū, De peruigilio Paschæ: quod propterea celebrari putat Hieronymus, quia Iudaorū traditio sit, CHRISTVM media nocte uenturum in similitudinem Aegyptij temporis. Vnde reor, inquit ille, & traditionem Apostolicam permansisse, ut in die uigiliarum Paschæ ante noctis dimidium populos dimittere non liceat, expectantes aduentum CHRISTI, & postquàm illud tempus transierit securitate præsumpta, festum cunctis agentibus diem. Meminit præterea de dominico conuiuio, de uisitatione captiuis, de excolatione fratrum, hoc est, Christianorum: de ablutione pedum, de cōmunicatione cibi & potus & hospitij, de signo crucis, de præcatione nocturna: de eucharistia, quæ ante omnem cibum sumebatur, de sacra Christianorum cantillatione. In fine matrimoniū laudibus uehit, quo Christiana Christiano copulatur. Nimirum quod tunc Christianismo satisfacere liceat, cum (ut ipsius utar uerbis) libere æger uisitatur, indigens sustentatur, elemosynæ fiunt sine tormento, sacrificia sine serupulo (uidelicet dum uxori suæ non timet præsens ipse quoq; in sacrificio maritus.) Cottidiana diligentia sine impedimento, Non furtiua signatio (nam mulier Christiana non audebat Gentili marito spectante, se signare, sed furtim hoc faciebat.) Non trepida gratulatio (quæ mulier salutando Christianum, adulterij suspiciōem mouebat gentili marito.) Non muta benedictio: nam apud maritum ethnicum non licebat prolata uoce CHRISTO gratias agere. Id quod ipse exponit, cum subdit, Sonant inter duos psalmi & hymni, & mutuo prouocant quis melius deo suo canat.

Q. Septimij